

hjemme ved sin Gaard, og da der var gaaet et lille Øjeblik, hørte han højroset Tale et Stykke fra Gaarden og skyndte sig derhen. Da var Sønnen falden i Kløerne paa Skytterne, og Skytterne havde allerede taget Geværet fra Sønnen og stod i Begreb med at ville trække ham ned til Herregaarden som en anden Vildttuv. Man maa dog indrømme, at det er højst pinagtige Forhold. Manden har købt sin Gaard og betalt den meget dyrt, han har rent Skøde paa den, men er paa Grund af, at han i sin Tid har underskrevet en saadan Kontrakt, udsat for saadanne Forhold, jeg her har omtalt. Jeg tillader mig derfor at spørge den meget ærede Minister, om vi, hvis det skulde vise sig, at Tiden var inde til igen at faa fat paa Jagtloven, da kunne gøre Regning paa, at Ministeren ogsaa vil være medvirkende til, at der bliver foretaget Ændringer, saa at Jordbrugerne ikke blive stillede saa uheldigt, som de nu ere. Jeg vil ærlig tilstaa, at hvis jeg skulde være Medlem af Rigsdagen, naar denne Sag atter kommer til Behandling, vilde jeg ikke tage i Betænkning at gaa med til en Bestemmelse om, at Jagtretten altid følger med Brugen af Jorden, men hvis den meget ærede Minister ikke vil gaa saa vidt, vil jeg henstille til ham, om han dog ikke maatte finde sig beføjet til at bidrage sit til, at vi i det mindste fik en Bestemmelse ind i Jagtloven om, at Sælgeren ikke maa forbeholde sig Jagten uden for et kortere Aaremaal. Det var specielt disse Bemærkninger, jeg vilde gøre, og jeg vilde ønske, at den meget ærede Minister kunde imødekomme disse Henstillinger med en velvillig Udtalelse, da jeg ved, at mange af mine Standsfæller ville sætte overordentlig stor Pris derpaa.

Patursson: Den Gang den lille Lov om Hvalfangst var til Behandling paa Rigsdagen i Fjor og gik igennem med det Resultat, som skete, vakte det megen Tilfredshed hjemme, fordi man derved opnaaede at kunne afhjælpe en Del af den Trang, der har været til at forbedre vort Kommunikationsvæsen. Det var jo ikke saa meget, det drejede sig om, det kom vel paa en 10—12,000 Kr., men væsentlig derved lykkedes det dog Lagtinget i Sommer at faa bevilget omtrent en Snes Andragender til Udførelse af Havneanlæg, Veje og Broer. Der blev ogsaa heraf bevilget Midler til Afholdelse af Feriekursus for Almueskolelærere i Thorshavn. Der er jo meget stor Trang til, at de Lærere, som have gennemgaaet Lærerskolen i

Thorshavn, baade kunne faa en bedre Uddannelse og tillige faa deres tidligere Uddannelse opfrisket. Nu have vi ganske vist Adgang til Statens Lærerkursus hernede, og man vil jo benytte det saa meget som muligt, men det er en given Sag, at ikke alle de færøiske Lærere kunne rejse denne lange, besværlige Vej. Imidlertid vilde det være heldigt, om der kunde blive saa rimelig og god Adgang for færøiske Lærere til Statens Lærerkursus som muligt. Rejsen er ikke saa lidt bekostelig, og det vilde være af Interesse, om Rejseudgifterne til færøiske Lærere kunde blive dækket, foruden at de faa det Tilskud, de ellers kunde erholde til Opholdet hernede. Som et lille Bevis paa, at vi trænge til videre Uddannelse for de Almueskolelærere, der ere paa Færøerne, tjener formentlig dette, at den Gang Forslaget var fremme i Lagtinget, var der en af vore Lærere, som er Medlem af Lagtinget, der i Anledning af, at Pædagogik var optaget som et af Hovedfagene ved disse Feriekursus, mente, at det var et unødvendigt Fag, fordi det var et Fag, de aldrig havde hørt noget om tidligere under deres Ophold paa Lærerseminariet.

Vore uheldige Kommunikationsforhold kunde ikke ophjælpes blot ved et saadant lille Tilskud som fornævnte, men derved, at Regering og Rigsdag have vist Færøerne denne Velvillie, har man næret særlig Fortrøstning til, at der nu vil blive gjort noget mere deroppe, end før har været Tilfældet. Det vil derfor maaske ikke forundre, at der netop i denne Lagtingssamling vil komme eller er kommet Forslag herved, som griber meget mere ind paa det økonomiske Omraade paa Færøerne end sket er i lange Tider. Den store Sag, der saa længe har været Tale om paa Kommunikationsvæsenets Omraade, Telegrafsagen, har man derimod ikke fundet Anledning til at stille noget Forslag om, fordi man vidste, det vil udkræve meget store Summer. Ikke desmindre maa jeg dog trække denne Sag frem her i Tinget, fordi det er en saa aktual Sag saavel for Færøerne som for Island, og en Sag af saa umaadelig stor Betydning, at den maa blive trukken frem, hver Gang, der er givet Lejlighed til at trække den frem, indtil den endelig er bragt til en heldig Afslutning. — Jeg finder det heldigt, hvad Fiskeriinspektionen angaar, at Togtet er blevet forkortet deroppe. Det er paa Foranledning af baade Justits- og Marineministeriet efter Konference med Amtmanden over Færøerne, at Togtet er blevet ind-